

kas hallastusse meel teie süddant pehmeks on teinud. — Se agga, kes üht Laatsarust näab, ja ei hallasta ei suggogi temma peäle; se kes lükkab omma ukse peält tedda ärra, tedda olleks piddand hallastussega wasto wõtma, se lükkab ühtlase Jhesanda inglit omma ukse peält ärra, kes piddi selle maiale Jummalä õnnistamist toma. — Agga kui kulate halleda süddamega omma armetuma wenna järrele ning kannate temma eest hooit, ja kui se teie käest sõdetud ja jahhutud waene ärraminnes teile sowib: Maksgo Jummal sedda head, mis ollete minnule teinud: tõeste siis sesamma hea sowiminne saab teile maia õnneks. Sest waestele jäggada, ei te waeseks. Jhesand murdis seäl kõrbes leiba nelli tuhhat innimestele, ja wata, kui murdis sedda hallastaja melega, siis sai sedda leiba paljus. Murra ka sinna, mo wend, näi jätse wennale omma leiba, siis segi kae, wab suremaks. Hallastus on üks leiva-

form, mis ellades mitte tühjaks ei lähhä. Kui tahhad leiba sada, siis anna ka leiba.

6. Rahholik meel, mis wähhega leppib, on kues leiva form, mis Jummalast õnnistakse, ja mis otse seärrast ei ilmas mitte tühjaks ei sa. — Jüngrid küsisid Jhesanda käest: „Kust woib kegi siin kõrbes neid leiwaga täita?“ Kõrmiisse assemel küsis Jhesand korral neilt: „Mitto leiba teil on?“ Wastasid: „seitse ja piisut kollokessi; agga mis se ni mitmele on?“ — Ja nenda kui Jhesanda jüngrid siin kahhe wahhel ollid, nenda se juhtub ka mitmele teie hulga. Monne käest kulate küs seddasinnast ehk selle sarnast sanna: Minno perre on liig suur, ja sedda, mis tenin omma tõ läbbi, on wägga piisut, et ei joua ni wähhega sedda suurt seltsi toita. — Deine ütleb: Minno waewa kasso, mis ennemuiste parras olli, lähhäb nattu k hawal ikka nappimaks. Lapsed kassamad suremaks, kullutamine lähhäb sest raske-